

Καὶ δημοσιογράφοι... Καὶ ὁ Καλλιγᾶς
Καὶ ἄλλα γράφει ἄρθρα περὶ κρίσεως.
Μὰ πῶς προφθάνει καὶ αὐτὸς ὁ χριστιανὸς
Νὰ γράφῃ ἄρθρα μὲ ρητὰ λατινικά,
Νὰ τρώῃ ὡς ἄν λυκος εἰς τὴν τραπεζάν,
Τὴν ἰδικήν του, ὅχι εἰς τὴν Ἑθνικὴν,
Καὶ νὰ προβαίνει εἰς τὰ ἐπακόλουθα,
Ὡς γράφει πρὸς ρεκλάμαν τοῦ στομάχου του.

Κ' ἐκείνη ἡ μαγκούφα ἡ Ἐπιτροπὴ
Τί κάμνει τάχα; Ἐξετάζει μυστικά
Τὸν Κανελλίδην καὶ τὸν Κανελλόπουλον,
Τὸν Βαρελίδην καὶ τὸν Βαρελόπουλον,
Χωρὶς ὁ κόσμος νὰ μανθάνῃ τίποτε.

Καὶ φθάνει!... αἱ εἰδήσεις ἐτελείωσαν,
Τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια τὰ αἰώνια.

Μὰ τί σαχλαὶ καὶ αἱ ἐφημερίδες μᾶς!

Εἶνε ἀνάγκη ἐθνοσυνελεύσεως;

Μὰ ἐρωτᾷ ὁ εἷς, χωρὶς ἀπάντησιν

Αὐτὸς νὰ θέσῃ πρῶτος εἰς τὸ ζήτημα.

Φθηνὰ ἢ ἀκριβὰ πωλεῖ ὁ Μαΐφαρτ;

Τὰ ναρκοδόλα εἶνε τὰ καλλίτερα

Ἡ τὰ καλὰ πεπόνια τὰ μουλκέικα;

Ἄλλῃ δουλειᾷ δὲν ἔχετε νὰ κάμετε;

Οὐ, νὰ χαθῇτε ὅλαις σας, ξετσιώπωνται!

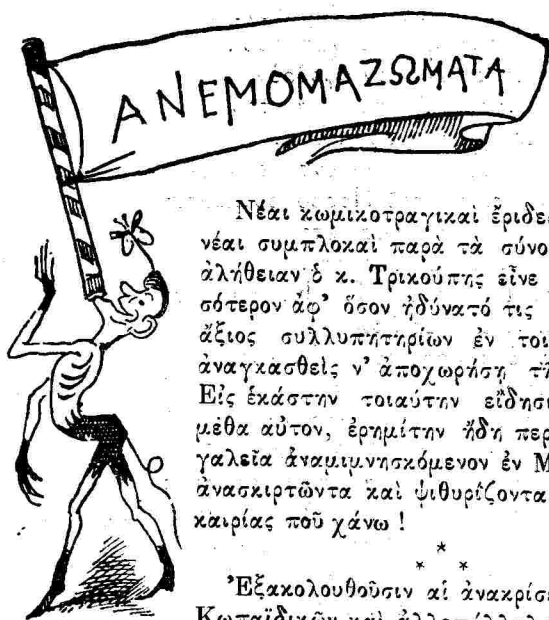
ρίδι καὶ κατηγοροῦντος τοὺς ἐμπόρους μᾶς ὅτι κερδοσκο-
ποῦντες καθ' ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους καθίσταν-
ται αἱ βδέλλαι τῶν μετ' αὐτῶν συναλλαττομένων ὡσελού-
μενοι σχεδὸν 300 τοῖς [ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας τῶν εἰ-
δῶν ἄτινα ἐμπορεύονται! Κατὰ τοῦ ψευδοῦς τῆς κατηγο-
ρίας ταύτης ἐξηγέρθησαν πάντες σχεδὸν οἱ ἐμποροὶ, ζητοῦν-
τες νὰ ποδεῖξωσι τὸ ἐναντίον· ἀλλ' ἀντὶ τούτου διὰ τοῦ
τρόπου αὐτῶν κατώρθωσαν νὰ ποδεῖξωσι μόνον ὅτι ἀληθῶς
ἐπιδιώκουσιν ἐν παντὶ τὴν ὑπερβολήν, διεγείραντες 300
καὶ πλέον τοῖς [θόρυβον περισσύτερον ἐκείνου, ὃν ἤξιζεν ἡ
ἀρχικὴ σημασία τοῦ ἀρθροῦ.

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγείσαν τελευταίον πρὸς τινὰ ἐφημε-
ρίδα ἀλληλογραφίαν ὁ κ. Καλλιγᾶς, παρὰ τὰς νεανικὰς
αὐτοῦ ἀξιώσεις, δικαίως πρέπει νὰ θεωρῇται εἰς τὸ ἐξῆς
ὁριστικῶς ἐσχατόγηρος.

Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ὀλίγον ἔτι ὁ καύσων τῶν τελευταίων
αὐτῶν ἐβδομάδων πιστεύομεν ὅτι οἱ σταφιδοκτήμενοι θάρ-
χισουν φοβούμενοι ὅχι πλέον μὴ δὲν ξηρανθῇ, ἀλλὰ μὴ καὶ
ἡ σταφίς. Φυσικώτατα δὲ μετὰ τὸν ἥλιον αὐτὸν περιμένοντες
νὰ ναφανοῦν ἐπομένως ἄλλοι τόσοι ἐφευρέται, ὅχι πλέον
ἀποξηράνσεως, ἀλλ' ἀπαχλωρύνσεως αὐτῆς.

Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐορτάζει τὴν ἐπιτυχίαν ἐν Πόρῳ
τοῦ προσφίλου του κ. Δουζίνα, τοῦ πατρὸς τῆς περιώνυμου
τριακονταμελοῦς ἐπιτροπῆς. Ἐσκόπει δὲ πρὸς ἐπιφανεστέρ-
αν ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς τοῦ νὰ παραθέσῃ αὐτῷ ἐπανερχο-
μένην νικηφόρην εἰς Ἀθήνας γεύμα, ἐν ᾧ νὰ βασιλεύῃ ὁ εὐ-
νοούμενος αὐτοῦ μυστηριώδης ἀριθμὸς, ἀποτελούμενον ἐκ
τριακοντα ὁμοτραπέζων, εἰς οὓς θὰ παρετίθεντο τριακοντα
εἰδῶν φαγητὰ καὶ τριακοντα εἰδῶν οἶνοι, θὰ ὑπηρετοῦν δὲ
ἰσάριθμοι ὑπηρεταὶ καὶ θὰ ἐφώτιζον ἰσάριθμοι λυχνίαι. Φο-
βηθεὶς ὅμως μὴ προσκρούσῃ εἰς τὴν μετριοφροσύνην τοῦ σε-
βαστοῦ φίλου του ἀνέβαλε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου.

Τοῦ κ. Δουζίνα ἡ ἐκλογὴ ἀνέμνησεν ἡμῖν ἄλλον ἐγνω-
στότατον καὶ δημοτικώτατον τύπον τῶν Ἀθηναίων, τὸν κ. Στα-
φανίδην. Ἀναμφιδόλως ὀλίγοι εἰσὶν οἱ μὴ παρατηρήσαντες
τὴν ἀπὸ τῶν ὀδῶν καὶ τῶν πλατειῶν καταφανεστάτην ἐλ-
λειψιν τοῦ ἐν ὑπαίθρῳ ἄλλοτε σχεδὸν βιούντος ὁμηρικῷ
ἀνδρός. Οὐδαμοῦ ἀκούεται πλέον ἢ βροντῶδης αὐτοῦ φωνή,
οὐδαμοῦ περιάγει τὴν τεραστίαν κοιλίαν του, τὸν φαῖον
πίλον, τοὺς γιγαντιαίους μύστακας του καὶ τὸν χάκκιναν
λαιμοδέτην του καὶ οὐδαμοῦ ἐπιφαίνεται τὸ πολυθύσανον
βουρνούζιον του. Φαίνεται ὅτι ἀπὸ τῆς τελευταίας αὐτοῦ
ἀποτυχίας ἐν Ἀγυαῖ πληγῆς βαθέως τὴν φιλαυτίαν ὁ εὐαί-
σθητος πρεσβύτερος ἀπεφάνισε νὰ ποσυρθῇ εἰς τὸν οἶκόν του
καὶ νὰ μονάσῃ πολλὰ μερμηρίζων κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυ-
μόν καὶ μηνίων κατὰ τῶν ἀχαρίστων συγχρόνων του μὴνιν
δεινὴν προσομοίαν σχεδὸν μετὰ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἐκείνην
τὴν «ούλομένην ἢ μυρὶ» Ἀχαιοῖς ἄλγεα ἔθηκε πολλὰς
δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀἰδὶ προΐαψεν». Ἀλλ' ἐλπίς ὑπάρχει
ὅτι θὰ ἐπανεῖλθῃ εἰς φαεινότερας σκέψεις καὶ θὰ ἐπανά-
λάβῃ τὸν πρότερον αὐτοῦ βίον, ὡς «σώφρων ἀνὴρ, βα-
θεῖαν ἄλοκα διὰ φρονὸς καρπούμενος» καὶ ἐνθυμούμενος
ὅτι «θαρσεῖν γρή, τάχ' αὖριον ἔσεται ἄμεινον».

Νέαι κωμικοτραγικαὶ ἐριδες πάλιν καὶ
νέαι συμπλοκαὶ παρὰ τὰ σύνορα. Μὰ τὴν
ἀλήθειαν ὁ κ. Τρικούπης εἶνε πολὺ περισ-
σότερον ἄρ' ὅσον ἡδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ
ἄξιος συλλυπητήριων ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ
ἀναγκασθεὶς ν' ἀποχωρήσῃ τῆς ἐξουσίας.
Εἰς ἐκάστην τοιαύτην εἰδήσιν φανταζό-
μεθα αὐτὸν, ἐρμηίτην ἥδη περασμένα με-
γαλεῖα ἀναμνησκόμενον ἐν Μεσολογγίῳ,
ἀνασκιρτῶντα καὶ ψιθυρίζοντα: — Τί εὐ-
καιρίας ποῦ χάνω!

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἀνακρίσεις ἐπὶ τῶν
Κωπαϊδικῶν καὶ ἄλλεπάλληλοι ἐξετάζον-
ται οἱ μάρτυρες. Ἡ πολυθρύλητος ὅμως ὑπόθεσις εἶνε τόσῳ
περίπλοκος, ὥστε πολλὴν φαίνεται θάπαιτήσῃ ἐργασίαν καὶ
ἐπιμονὴν παρὰ τῶν ἀναλαβόντων νὰ διεξαγάγωσιν αὐτήν.
Ἐπὶ τούτῳ πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ἀξιότιμος δικηγόρος κ.
Μίνως Μπογιατζόγλου προσέφερεν ἀναιδέως τὰς ὑπε-
ρεσίας του εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ὅπως ἐπιλύῃ τὰς ἀναφυ-
σομένας τυχόν δυσκολίας, καὶ ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς τῆς
νομολογικᾶς γνώσεως αὐτοῦ, ἀγνοεῖται ὅμως ἔτι ἂν ἡ ἀξί-
παινος αὕτη αἰτήσις ἐγένετο δεκτὴ.

Ὡς νὰ μὴ ἴρκουν τὰ τόσα ἄλλα ἀναρίθμητα καὶ ἀδιά-
λυτα καὶ ἀνοικονόμητα, ἔχομεν τώρα καὶ ἐμπορικὸν ζήτημα,
προκληθὲν ἐξ ἐνός ἀρθροῦ δημοσιευθέντος ἐν τινὶ ἐφημε-

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ ΠΛΑΝΩΜΕΝΟΥ

Εἰς καὶ μόνος ἄνθρωπος εὕρισκετο περιπατῶν ἐν ὥρᾳ μεσονυκτίου εἰς τὴν Πλατείαν τοῦ Συντάγματος, καὶ ὅμως αὐτὸν τὸν μόνον διαβάτην ἀνέτρεψε καὶ ἐτραυάτισεν ἀμαξαμανιωδῶς τρέχουσα. Ὁ παθὼν τὸ ὁ διακεκριμένος ἡμῶν φίλος, ἐκ τῶν πρώτων τοῦ Ἀσμοδαίου συνεργατῶν, ἔμμ. Δ. Ραϊδης, πρὸς δὲ διαβιάζομεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἀλλοειδή, συμμεριζόμενοι τὰ αἰσθήματα τῆς ζωῆς συμπαθείας, ἀτίνα ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐξεδήλωσε πᾶσα ἡ κοινωνία. Συνιστάμεν δὲ εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας νὰ φροντίσῃ νὰ περιορίσῃ διὰ χαλίνου καὶ τοὺς ἀπειθήσαντες ἀμαξήλατας, καὶ νὰ προφυλάξῃ τὴν πτωχὴν μας φιλολογίαν ἀπὸ τὸν νέον κίνδυνον.

* * *

Μετὰ τὴν ἐκτακτὸν συρροὴν κόσμου καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Περιπλανώμενου Ἰουδαίου, δράματος θεαματικοῦ εἰς πράξεις εἴκοσι (ἀριθ. 20) μετὰ προλόγου, διδαχθέντος ὑπὸ τοῦ πανελληνίου θιάσου τοῦ κ. Ἀλεξιάδου ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς ἐσπέρας, πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ αὐτὸς θίασος σκέπτεται νὰ αναβιβάσῃ ἐπὶ σκηνῆς ἕτερον τῆς αὐτῆς φύσεως θεαματικὸν ἔργον εἰς πράξεις τοῦλάχιστον διακοσίας καὶ πρὸς παράστασιν τοῦ ὁποίου θὰ χρειασθῶσι τὸ ὀλιγώτερον τέσσαρες συνεχεῖς ἐβδομάδες.

* *

Ὁ κ. Καζάκης θεᾶται ἀπὸ τινος τακτικῶς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς ἀναδιδῶν ὑπερμεγέθεις τόμους συγγράμμάτων καὶ περιοδικῶν, ἅπαντα συσσωρεύει ἐνώπιόν του, πεπνόμενος ὅτι προπαρασκευάζει μέλλουσάν τινα σοβαρὰν ἐργασίαν. Παρακολουθοῦμεν μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς πάντα τὰ κινήματα τοῦ σοφοῦ ἐπιστήμονος, θέλομεν δὲ σπεύσει νὰ καταστήσωμεν κατὰ τὸ δυνατόν γνωστὸν οἷον δὴποτε νέον διάβημά του.

* *

Πληροφοροῦμεθα μετὰ θετικότητος ὅτι μετὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν τοῦ κ. Καλλιγὰ ὡς ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἰδίως τὰς ἐμβριθεῖς αὐτοῦ ἐν διαφόροις ἐφημερίσι περὶ τῶν ποικίλων ζητημάτων τῆς μέρας συζητήσεις καὶ ἐπιστυλάς, πολλοὶ τῶν θαυμαστῶν του διενεργούσι ὁμόμοιον ἔρανον ὅπως προσενέγκωσιν αὐτῷ, ὡς τιμητικὸν δῶρον, στηθησομένην ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του, εὐμεγέθη καὶ ὠραίαν προτομὴν τοῦ Καμπρών, ὅστις φαίνεται ὡν ὁ πρῶτος φιλέστερος τῷ σοφῷ νομοματῇ ἱστορικὸς ἦρως.

* *

Προχθές οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου περιερχόμενοι τὰς ἀμάξας αὐτοῦ συνέλεγον καὶ ἐκράτουν τὰ διαρκῆ εἰσιτήρια παρὰ τῶν φερόντων τοιαῦτα λέγοντες ὅτι εἶνε κατεσχημένα! Τὴν ἐξήγησιν τοῦ μυστηρίου ζητεῖ νὰ δώσῃ χθὲς διὰ διατριβῆς του ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὁ διευθυντὴς τῶν ἱπποσιδηροδρόμων λέγων ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη ἐπειδὴ συνέβαινον τινὲς καταχρήσεις. Πρὸς τὴν λογικότητα τῆς διαλογικῆς ταύτης συμμορφουμένη καὶ ἡ κυβερνάς, ὁφείλει συνεπῶς νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὴν ἐταιρίαν τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ γραμμῶν αὐτῆς, ἐπειδὴ δὲν ἐστρώσῃ ἔτι τινὲς ἐκ τῶν ὑπολειπομένων, εἰς τὰς ὑποχρεοῦται.

ΤΙ ΝΑ ΓΡΑΨΩΜΕΝ

Καὶ τώρα τί νὰ γράψωμεν;... τί ἐποχὴ ἀλήθεια! μού φαίνονται νερόβραστα τὰ πάντα κολοκύθια. Βροχήσαν πρώτα ἰδεῶν δὲν μούρχεται ραγάδια, καμμιά πλέον ἐμπνευσις, καμμιά ψιλλὴ ἰδέα, καὶ μέσ' ἀπὸ τὸ χέρι μου καὶ τὸ κονδύλι πέφτει, κι' ἡ Μούσας φεύγουν καὶ αὐταῖς πρῶτες πῶς ἔχουν νέφτι.

Τὸ πᾶν κοιμᾶται ἤσυχον ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐκτὸς τῶν τόσων κυνηγῶν τῆς πτηνοτρόφου Βάρης, κι' οἱ Γερμανοὶ κατέλαβον τὰς νήσους Καρολίνας, συνθήκην ὑπογράφαντες μετὰ τῆς Ζανζιβάρης. Ἡ Ἰσπανία φαίνεται γι' αὐτὸ πῶς θὰ θυμώσῃ, καὶ νὰ ἰδῇτε, κύριοι, ποῦ θὰ τὸ κατορθώσῃ.

Μ' αὐτὴν τὴν ἀποξήρανον τῆς ἐθνικῆς σταφίδος, μ' ἐκείνην τὴν ἐξέλεγξιν ἐπὶ τῆς Κωπαίδος, οὔτε στιγμὴν δὲν ἔχομεν ὀλίγην εὐκαιρίαν νὰ ρίψωμεν τὰ βλήματα καὶ εἰς τὴν Ἑσπερίαν, νὰ ἰδῶμεν τί γίνεται καὶ εἰς τὴν Ζανζιβάρην, κατόπιν δὲ νὰ στρέψωμεν καὶ πρὸς τὴν Ζουλφικάρην.

Ἄλλ' ὅμως κι' ἡ συνέντευξις τῶν δρὸ Αὐτοκρατόρων ἀλήθεια πῶς σὰς φαίνεται, ὡ ἄνδρες βουλευφόροι; ἄλλ' ὅμως πῶς σὰς φαίνονται καὶ τάρθρα τῶν ἐμπόρων κι' οἱ τεταρταῖοι πυρετοὶ κατὰ τὸ Γκαλοχῶρι; Ποῖον λαμπρὸν πανόραμα μεγάλων γεγονότων πρὸς Δύσιν, πρὸς Ἀνατολὰς καὶ πρὸς Βορρᾶν καὶ Νότον!

Στὸ ζήτημα τῆς Ζουλφικάρ συμβιβασμὸς θὰ γείνη καὶ ἡ Ῥωσσία φαίνεται πῶς δὲν θὰ ἐπιμείνῃ. Ἄλλὰ νὰ πᾶν κι' οἱ Γερμανοὶ στὰς νήσους Καρολίνας; τί πράγματα ποῦ ἐγίναν σ' αὐτοὺς τοὺς δύο μῆνας! Κανεῖς δὲν ἐπερίμενε νὰ κάμουν τέτοιο σάλο... ἐν τούτοις εἰς τὴν Ἀττὶκὴν ἐπέτυχ' ἡ κόων τράλτο.

Ἡ νῆσος Σύμη στοῦ Χαμίτ ἀνθίσταται τὸν στόλον καὶ καταντᾷ τὸ ζήτημα παραπολύ σπουδαῖον, καὶ τρεῖς ἐσπέρας συνεχεῖς θὰ σπάσῃ ὁ Ἀπόλλων μετὸν Περιπλανώμενον ἐκείνον Ἰουδαῖον. Ἄλλ' ὅμως... ἂ! στὸ διάβολο! δὲν ξέρω τί νὰ γράψω, καὶ εἶνε προτιμότερον μού φαίνεται νὰ πάψω.

SOURIS

